

fremkomme med en Udtalelse som den, hvortil jeg siger.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring ironiserede over, at Regeringen, der efter hans Mening havde forsømt saa meget andet og vigtigere, havde haft sin Opmærksomhed optaget af at modernisere Rangforordningen. Jeg vil dertil sige, at Rangforordningen er ikke blevet moderniseret, den er blevet ved at være den samme, som den har været tidligere, men det, der er gjort, er det ganske selvfølgelig, som maatte gøres: da der ved nye Love er skabt en hel Række nye Embedsstillinger, maa de indordnes i Rangfølgen sammen med de tidligere bestaaende. Man kan sige, at saadan en Rangfølge er jo noget ganske urimeligt og ikke tidssvarende. Jeg tror dog, man har den i alle Stater. Der maa være en vis Rangfølge mellem Statens Embedsmænd, naar de skal optræde ved officielle Lejligheder, og det er kun af rent praktiske Grunde for at give ogsaa de nye den Plads, de skal have, denne Forandring er foretaget.

Det ærede Medlem anbefalede dernæst Regeringen at komme ind paa en Massefabrikation af Konferensraader og Etatsraader. Han mente, at det var en ganske udmærket Indtægtskilde i disse smalle Tider. Ja, det Raad kan Regeringen ikke følge. Regeringen har ikke uddelt Titler og agter heller ikke fremtidig at gøre det, og jeg tror, at de Indtægter, vi maa have, maa vi se at skaffe os paa anden Maade.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen talte om den Kundgørelse, der var udgaaet fra Tolldepartementet med Hensyn til Tobaksbeskatningen. Jeg vil helst vente med at omtale denne Sag indtil Skattelovforslagenes Forelæggelse, hvor der vil blive Anledning dertil ved Omtalen af en af deres Paragraffer. Jeg skal allerede nu kun sige til det ærede Medlem, at dette var et Varsko overfor en Spekulation, som kunde befrygtes, i kommende Bestemmelser, der ved en Indiskretion fra Kommissionens Side — jeg skal ikke sige nogen for den, men ved en mig uforklarlig Indiskretion fra en eller anden Side var det kommet til Offentlighedens eller i alt Fald til nogle af de interesseredes Kundskab. Man fandt det da rigtigt, da dette kunde bevirke en ekstraordinær stor Indførsel af billige tyske Cigarer til Skade for den allerede haardt trængte danske Cigarindustri, at give de paagældende et Vink om, at noget saadant ikke kunde foregaa aldeles glat væk, men at de, hvis de indførte mere, end hvad der

hørte til deres sædvanlige Forretningsdrift, altsaa hvis de for at spekulere i forventede nye Bestemmelser indførte abnormt store Mængder, maatte vente muligvis at kunne blive ramt af en Efterbeskatning. Men en Efterbeskatning kan Regeringen naturligvis ikke paabyde, den maa fastsættes ved Lov, og vi kommer til at forhandle om dette Forhold, naar Tobakslovsforslaget kommer til at foreligge.

Til Slutning skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch i Anledning af hans Udtalelser om Militærlovsforslagene Forelæggelse, at dette jo er en Sag, som henhører under Forsvarsministeren, og om hvilken denne vil udtale sig, for saa vidt angaar Forholdet til Militærkommissionen og andre særlige Forhold, men der var et Par Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde til mig personlig, som jeg skal svare paa. Det ærede Medlem savnede i mine Udtalelser om denne Sag en Tilkendegivelse af, hvor stor den Nedsættelse, som jeg mener bør komme i Militærudgifterne, skal være. Det ærede Medlem sagde: Man ved jo slet ikke, om det er en større eller mindre Nedsættelse, Statsministeren tænker paa, om det er 1, 15 eller 25 pCt., eller hvor meget det er. Jeg vil dertil sige, at det ærede Medlem maa ikke med Nøjagtighed have læst Referaterne af mine Udtalelser om denne Sag, for jeg har, hver Gang jeg har udtalt mig om den, sagt, ogsaa fra denne Talerstol, at den Nedsættelse, der maa komme i Militærudgifterne, maa være en væsentlig Nedsættelse og ikke en Nedsættelse paa 1 eller 2 pCt., saa i den Henseende behøver det ærede Medlem ikke at være uden Vejledning. Men hvor stor Nedsættelsen bliver, vil naturligvis først kunne foreligge, naar Forslagene fremkommer fra Venstre i Militærkommissionen og derefter i dette høje Ting.

Dernæst havde det ærede Medlem taget Forargelse af en Udtalelse af mig om, at ved den nye Hærordning maatte Hovedvægten lægges paa Jylland, og spurgte mig i den Anledning, om det var min Mening, at vi skulde slaas nede paa Sydgrænsen. Jeg har aldeles ikke tænkt paa, at vi skulde levere Feltslag, hverken paa Danmarks nye Sydgrænse eller andre Steder, jeg har som altid, naar jeg har talt om Militærspørgsmaalet, kun tænkt paa den Neutralitetsbevogtning, som vi er pligtige at foretage, men denne Neutralitetsbevogtning kræver, som Forholdene har udviklet sig, efter min og vistnok de flestes Mening større Styrker i Jylland end paa Øerne i Modsætning til, hvad der tidligere var Tilfældet.